

„Bodemo videli!“ nasmehnil se je drzno mladi gojenec, ter obrnivši se po vojaški na peti, zapustil opatovo celico.

Mnogo drzkib včasi celo drzovitih neumnostij doprinašal je on celi mesec. Pogostoma je sedel v samostanskem karceru; pogostoma ga so kaznovali s postom; kaznovali ga na vse mogoče načine, no o poboljšanju ni bilo ni sluha ni duha.

Slednjič se je zgodilo nekaj kar je celi samostan razburilo. Samostan Ben-Tratelli je pohodil gost: v tistem času v Rimu jako glasovit in čislán kardinal. Obiskat je je bil prišel opata, daljnega svojega sorodnika.

V samostanu je bila navada, da je po obedu, ko so bili vsi menihi zbrani jeden iz njih na glas čital življenje svetnikov. Parkrat moral je čitati tudi trmoglaví novinec, kajti čital je jako gladko, razločno, glasno in bolje od mnogih starih menihov. Predstojnik se je spomnil tega, in želeč ugoditi kardinalu-sorodniku, ukazal je Josipu, prišedšemu ravnokar iz zapora, kjer je sedel ob kruhu in vodi, da se mora pripraviti, ker bode po kosilu čital življenje sv. Adrijana in sv. Natalije. Balzamo je bil tega zelo vesel.

„Tri ure pozneje bili so v veliki dvorani, razsvetljeni z nekoliko svečami, zbrani vsi menihi samostana Ben Tratelli, a spredaj pred vsemi, v visokih hrastovih naslanjačih, pa sta sedela predstojnik in kardinal. Mladi gojenec, prejevši blagoslov od opata, se je kaj veselo in zvito muzaje, podal na malo prižnico, postavil na mizo dve sveči, odprl ogromno, debelo, v usnje vezano knjigo, ter se z nedobrim pogledom ozrl po vsej svoji avditoriji.

Čitanje se je bilo pričelo. Čitanje dečkovo je kmalu vgajalo kardinalu. Vsi so ga pazljivo poslušali . . . Naenkrat pa so se zganili vsi poslušalci, kakor zadeti od magične police. Vsekakor pa je z nova vse vtihnilo, a predstojnik, ki se je tudi na lahno vzravnal v svojem naslonjaču, si je mislil:

„Najbrž, da nisem dobro razumel.“

Čez par trenutkov zmezdili so se zopet vsi menihi kakor, da jih je vdarila nevidna roka; nekdo je celo ahnil.

„Kaj si sedaj bral?“ vprašal je strogo opat mladega čitatelja. Josip obrnil je laskavi in začujeni pogled od knjige na opata ter molčal.

„Kako besedo si ravnokar izgovoril, sin moj?“

Josip je krctko, deloma bojazljivo in tresoče ponovil zadnje besede; no v njih ni bilo nič posebnega.

„Bržkone sem se zmotil“, rekel je glasno predstojnik.

Čitanje se je zopet nadaljevalo ter trajalo nekaj minut. Vsi poslušalci so se bili vže znova zamislili v prijetno in zvočno branje mladega bralca. Naenkrat pa so se zavzeli vsi menihi, a nekateri vstali so s svojih sedežev. Predstojnik je vstrepetal iztegnil roki in položivši ji ob strani svojega naslonjača, postal nem. Jedna beseda je odmevala glasno po vsi dvorani.

„Kaj?! Kaj?!“

Zdajci je tudi njegova svetlost, kardinal sam izgovoril isto besedo.

„Kaj je to?“

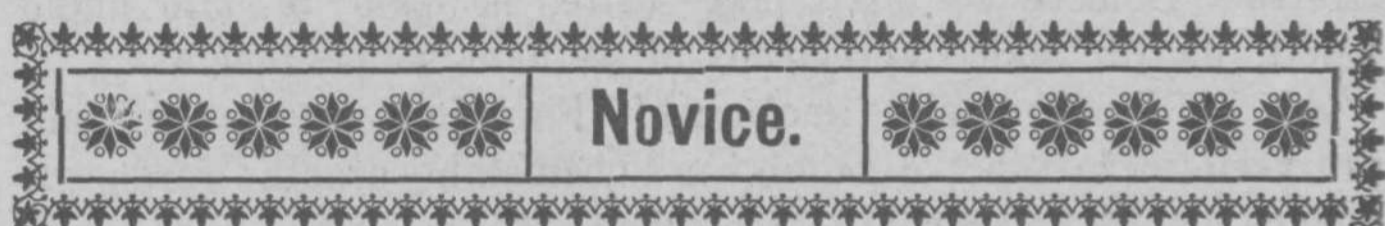
Znova se je mladi čitatelj ozrl kratko in začujeno po svojih poslušalcih, toda zaman, zastonj . . .

„Kaj si izgovoril? Kaj si ravnokar čital? Vprašal ga je grozno opat.

„Tako je pisano v knjigi.“

„Ti lažeš! To ne more biti pisano.“

Mladi bralec je čital, da je sveti Adrian, ne vedoč si pomagati v nekem slučaju, šel sveta iskati k neki svoji prijateljici in pri tej priliki je Balzamo imenoval ime neke ženske, ki je bila v Palermi za tiste čase na jako slabem in grdem glasu.

— Osebné vesti. Magistratni tajnik, gosp. dr. Ivan Jan, v Ljubljani stopil je zaradi bolezni v stalni pokoj — Profesor na mariborski gimnaziji, gosp. Ivan Majciger, je šel v pokoj in je tem povodom dobil naslov šolskega svetnika.

— Častno občanstvo je v seji dne 8. t. m. soglasno podelil občinski odbor na Colu pri Vipavi dež. poslancu Ivanu Božiču, drž. poslancu dr. Andreju Ferjančiču, dež. odborniku dr. Ivanu Tavčarju.

— Državna podpora. Naučno ministrstvo je „Muzejskemu društvu“ dovolilo podpore 400 K.

— Volilo za mestne uboge. Dediči lani v Ljubljani umrle posestnice Marije Pajsar izročili so mestnemu magistratu ljubljanskemu v korist mestnim ubogam znaten znesek 1000 kron.

— Promet na dolenskih železnicah je bil pretekli mesec slabjši in sicer tovarni promet nego lani ob istem času. Največ se je zvozilo lesa in premoga.

— Pogozdovalna dela na Krasu. Lansko leto izvršili so se na Krasu in sicer v davčnih občinah Britot, Dolenje Vreme, Selce in Bač novi nasadi, ki merijo 73 57 ha ali 127 84 oralov. Za te nasade se je porabilo 735.000 sadik črnega borovca, katere je kraška pogozdovalna komisija iz c. kr. gozdnega vrta v Ljubljani brezplačno prejela. Razven teh novih nasadov popravilo se je pri nekaterih nasadih iz prejšnjih let 380 88 ha = 661 86 oralov, in se je za ta popravila porabilo 1,771.300 sadik črnega borovca, 48.000 jelovih in 16 000 hrastovih sadik; poleg tega pa se je posejalo 16 ha pogozdnega sveta, za kar se je potrebovalo 200 kg jelovega semena. Ves svet, kar se ga je na Krajskem Krasu od leta 1876. ob državnih in deželnih troških pogozdilo, meri 1563 38 ha = 2717 32 oralov ter se je za to porabilo 24.424.280 sadik. Vse pogozditve nahajajo se v dobrem stanju. Za tekoče leto izkazuje proračun za pogozdovanje Krasa 42.000 kron.

— Kranjska hranilnica je v svojem zadnjem rednem občnem zboru dovolila za razne, večinoma dobrodelne namene 148.574 kron 57 v.

— Ljubljanskim nemškim petelinom kaj bohotno raste greben nemške oholosti. Zadnje dni je nekaj nemških vojakov in nemških civilistov vrglo iz neke gostilne slovenske dijake, ker so slovenski peli. Nemčurski pobi pa po Ljubljani zbadajo slovensko govoreče ljudi s pristno nemško maniro: „Das ist ein rechter Lausub“. Človek bi skoro ne mogel verjeti, da je celo v slovenski stolici mogoča tolika nemška napihnenost. Čudili se ne bomo, če Ljubljančani prav intenzivno pretipljejo Nemcem zobe ter jih pouče, da se včasih celo norcem zamerja prevelika nesramnost.

— **Za diurniste in pomožne služabnike** je finančno ministrstvo določilo 600.000 kron podpore.

— **Krošnjarski zakonski načrt.** Trgovinski minister baron Call je predložil dne 15. pr. m. poslanski zbornici dolgo željeni zakon o krošnjarstvu. Glavne določbe so: a) posebno uradno dovoljenje; b) uplačevanje pridobnine, deželnih, okrajnih in občinskih doklad ter doklad za trgovsko in obrtno zbornico. Pogoji za dovoljenje: avstrijsko državljanstvo; starost 33 let; najmanj enoletno bivanje v okraju pristojne obrtne oblasti itd. V katerih krajih ni krošnjarstvo dovoljeno? V dež. glavnih mestih, v mestih z lastnim statutom (Gorica, Ljubljana, Celje, Maribor, Ptuj i dr.), v krajih z več kot 5000 prebivalci in v zdraviščih. V imenovanih krajih sme občinski urad trženje z vsem ali gotovim blagom za določen ali nedoločen čas prepovedati, katero prepoved pa potrdi trgovsko ministrstvo. Določbe so torej jako ostre, in zato bi bilo nujno želeči, da jih malce spremené. Mi se nato še povrnemo.

— **Petkronski srebrniki** Finančna uprava je dala pri vseh državnih, deželnih in občinskih uradih razobesiti podobe novih petkronskih srebrnikov. To je gotovo jako umeštna odredba, in v tem slučaju toliko potrebnejša, ker ti novi srebrniki, vsaj na prvi pogled, obujajo nekako nezaupnost.

— **Prememba deželnega in deželnozborskega volilnega reda na Štajerskem.** V sobotni seji deželnega zbora štajerskega je deželni odbor predložil svoj načrt premembi dež. reda oziroma deželnozborskega volilnega reda. Dež. odbor nasvetuje, naj se poleg obstoječih treh kurij ustanovi še četrto, kjer bi volili vsi tisti polnoletni državljani, ki so od 1. januarja razpisu volitev predidodega leta stalno naseljeni v kaki občini v deželi, ki so obiskovali ljudsko šolo in v nobeni starih kurij nimajo volilne pravice. Nadalje nasvetuje deželni odbor, naj se da volilni glas rektorju graške tehnike in naj se pomnoži število mandatov za devet. Od teh novih mandatov naj prideta dva na Gradec, ki bi potem imel šest poslancev, na novo kurijo pa sedem in sicer štirje na mesta in trge, trije pa na kmetske občine. Cenzusa v starih kurijah deželni odbor načé znižati, pač pa nasvetuje, naj se uvedejo direktne volitve. Načrt je prirejen tako, da ohrani Nemcem sedanjo kolosalno večino v dež. zboru, dasi je posledica skrajne pristanosti, ki se je zgodila tedaj, ko so se zlagali volilni okraji.

— **Celjsko okrožno sodišče.** Posestnik kavarne Fr. Hausbaum je za časa celjskih izgredov bil povsod, kjer so Nemci uganjali svoje svetovno zaslovele krvave burke. Na Slovence je vedenje Hausbaumovo napravilo vtis, kakor da je on nemški „agent provocateur“, kajti v teh slučajih je dal povod za izgrede, ki so pa izostali hvala treznosti prizadetih Slovencev. Na jutro usodnega dne je onemoglega starčka gospoda Oblaka s palico udaril po nogi. Ker ta ni reagoval, je sunil spremljevalca gospoda Oblaka: jurista Mežo, s tako silo, da je le-ta zraven idočo gospodično Rozo Oblak skoro prevrgel. Vse to so priče pod prisego potrdile. — Druzega dne je na enak način butnil Hausbaum gospoda dr. Pikla, odvetnika v Kozjem, ko se je menil z juristom g. Gvidonom Serncem in drugimi, ne da bi se opravičil, ampak je le rekel: „Die Windischen müssen sich so was von den Deutschen gefallen lassen.“ Pred sodiščem je Hausbaum zgubil vso korajžo in je rekel, da ni imel namena ne g. Oblaka udariti, ne gg. Pikla in Mežo žaliti, oziroma suniti. — Prvi sodnik je smatral to dokazanim, ker se je Hausbaum dalje izgovarjal, da nobenega tožnikov ne pozna, in je Hausbauma obsodil le zaradi neprevidnega ravnanja s palico, oprostil pa obtožbe zaradi žaljenja časti. Na priziv doktorja Pikla in jurista Meže zaradi oprostitev Hausbauma je okrožno kakor prizivno sodišče v soboto 21. sušca prvo rzsodbo potrdilo iz razlogov prve rzsodbe — „und weil es erst fraglich ist, ob solches Stossen eine Ehrenbeleidigung involvirt.“ — Sapiienti sat! V osvitlenje nemške kulture še pristavimo, da je pri nas navađa,

da se o neprevidnem zadevanju opravičuje vsaj s kratkim: „Pardon“, kar se tu ni zgodilo.

— **Slovenski noče znati spediter** gosp. France Quandest v Mariboru. To je pokazal na prav surov način in sicer s tem, da je poslal pošiljatev, ki je bila namenjena v Slovenske Gorice na pošiljatelja nekega mariborskega trgovca nazaj z opazko: „Bitte um eine deutsche Aufklärung, warum Sie mir eine Sabor J. T. 12 314 senden Ich habe nichts bestellt und verstehe auch nicht russisch.“ Taki so, če se nasitijo na slovenski zemlji.

— **Zasačena tatinska družba** je bila v Gorici. Družba je imela mlade člane od 14 do 19 leta stare. Sedaj je ljudem umevno, kam je šlo toliko stvari kar naenkrat k vragu.

— **Na graškem vseučilišču** je bilo v zimskem tečaju 1675 slušateljev, in sicer 95 bogoslovcev, 872 juristov, 483 medicincev, 173 modroslovcev in 52 farmacevtov.

— **„Handbuch der Kunstpflege in Oesterreich“** hoče izdati naučno ministrstvo v tretji izdaji. Izmej Slovencev je naprosilo kan. Smrekarja, da poroča o delovanju društva za krščansko umetnost, vodja Senekoviča, da opiše delovanje muzejskega društva in prof. Franke-ta, da poroča o umetniškem društvu v Ljubljani.

— **Nemcem na pomoč** je prišla „Südmark“ v Velikovecu z 10.000 kron, ker so se izrekli, da je Velikovec poleg Celja in Kočevja v največji nevarnosti.

— **Regulacija učiteljskih plač na Goriškem** se je sprejela v zadnjem zasedanju deželnega zbora. Kake in koliko bolje bodo plače učiteljev-trpinov na Goriškem nam še ni znano.

— **O intrigiranju deželnega odbora istrskega proti ustanovitvi poljedelske šole v Pazinu** piše „Naša Sloga“: „Blagostanje države je odvisno od dobro urejenih gospodarskih in poljedelskih odnošajev. V tem vprašanju smo mi zadnji v državi“ Omenivši, kako se je vlada obrnila do deželnega odbora radi ustanovitve poljedelske šole v Pazinu in kako se je rečeni odbor izrekel proti tej šoli piše: „Ako bi bila vlada predlagala tako italijansko šolo v Pazinu, bi bil deželni odbor zagrabil z obema rokama. Ker pa naj bi bila šola hrvatska, jo odbija in naj je to tudi na škodo vsej pokrajini. Gotovo pa je, da bo isti deželni odbor predlagal, da se v drugih okrajih osnujejo taki italijanski tečajji, ali za — koga?! Saj Italijani sami vedno propovedujejo, da je „campagna“ naša, a mi da smo sami poljedelci! Čemu si torej ubijajo glavo radi te namerjane šole?! Saj ne bo nikdo silil njih, naj hodijo v našo šolo! Ako se je vlada odločila, da stori svojo dolžnost do velike večine prebivalstva, pustite jo, in ne delajte neprilik in ne snujte kljubovalnih zavodov.“

— **„Naša Sloga“** hrvatski list, pisan za istrsko ljudstvo in ki je bil do zdaj tednik, začne izhajati tekom tega meseca dvakrat na teden. Mi se iz srca radujemo nad takim napredkom, osobito pa zato, ker nam je znano, koliko zaslug si je stekel ta list za narodno probujo v Istri. Ta list se je tiskal do lanskega leta v Trstu in se je preselil v Pulj, ko so si hrvatski rodoljubi omislili tam latstno tiskarno. Pri rojstvu tega lista, ki je izhajal iz početka le vsakih štirinajst dni, je kumoval veliki istrski mecen blagopokojni škof tržaški Juraj Dobrila. Kakor se torej vidi, seme, ki so ga zasijali istrski hrvatski rodoljubje pod pokroviteljstvom ravnokar imenovanega velikega patrijota, ni padlo na pusta tla, nego je že obrodilo mnogo sadu in ga bode še, ako Bog da i sreča junačka.

— **Občinske volitve v Trstu.** Pretečeni teden so se vršile volitve v Trstu, kjer so zmagali v I. II. in III. razredu progresovci in sicer v I. in III. je bil tudi izvoljen dosedanji tržaški župan dr. Dompieri kot neodvisen od progresovcev. V četrtem pa so zmagali demokrati.

— **Slovenska drama na Sušaku.** V dvorani hotela „Sušak“ je gostoval v soboto oddelek slovenske drame pod vodstvom gosp. režiserja R. Inemana. Igrali so „Igro piké“,

„Popolno ženo,“ in „Kdor se poslednji smeje“. Predstave se je udeležila vsa ondotna inteligenca in mnogo občinstva iz okolice. Igra za igro je bila sprejeta z burnejšim ploskom. Gosp. režiser Ineman, gospa Danilova in gosp. Danilo so dobili aplavze tudi med igranjem. Po predstavi je bila prosta zabava, pri kateri je pel ondotni dijaški pevski zbor. Intendanca slovenskega gledališča je dobila dne 8 t. m. naslednjo brzojavko iz Sušaka: „Vaše društvo kod sinočne predstave bio oduševljeno primljeno. Postigio veliko slavje. Čestitamo Vam! Sušački Hrvati!“

— **Umrli.** Umrli je v Trstu gosp. Št. Pregelj, finančni koncipist. Bil je vrl in priden ter povsod priljubljen uradnik. Lahka mu zemljica! — Umrli je v Ilirski Bistrici gospa J. Žnidaršič, mati vrlega narodnjaka in znanega trgovca gosp. Antona Žnidaršiča. Zadel jo je mrtvoud. Blagi ženi bodi zemljica lahka!

— **Mesec dni zapora** je prisodilo c. kr. okrajno sodišče v Ljubljani postopaču Ladislavu Juvanu, ki je pri novačenju zamenjal svoje stare raztrgane črevlje z drugimi novimi

— **Zaradi požiga** so prijeli v deželni bolnici v Ljubljani Štefana Martinčiča iz Nove vasi pri Idriji in ga odpeljali v zapor na Žabjek. Drž. pravdnštvo ga je zasledovalo zaradi hudodelstva požiga dne 25. svečana t. l. v Novi vasi, kjer je zažgal svinjski hlev Andreja Gregoraša.

— **Nezgoda.** V Mojstrani sta občinska mosta v tako slabem stanju, da je nevarnost, da se zdaj pa zdaj pogrezneta. Brez ograje sploh na Kranjskem ni občinskih mostov, le ta dva v Mojstrani. Nedavno sta padla z mosta 4 metre globoko v vodo dva moža in le naključni, da sta bila v bližini dva delavca, katera sta ju rešila smrti, se je zahvaliti, da nista vtonila.

— **Ubegli ujetniki.** Iz Novega mesta se nam piše: V noči od 8. na 9. t. m. ušli so iz tukajšnjega zapora štirje jetniki, mej njimi znani posestnik Frančič, kateri je bil radi umora svoje žene v preiskovalnem zaporu. Ob 3. uri zjutraj bili so vsi štirje na Ratežu, kjer je Frančič doma, potem pa so izginili brez sledu.

— **Velik požar.** V Poljanah pri Toplicah je 5. t. m. nastal velik požar, ki je sedmim posestnikom povzročil silno škodo. Zgorele so jim hiše, gospodarska poslopja in pridelki. Skupna škoda znaša 23.000 K. a zavarovani so bili pogorelci samo za 5500 K. Kako je požar nastal, to še vedno ni pojasnjeno.

— „**Novoe Vremja**“, najimenitnejši ruski dnevnik, priobčil je v svoji ilustrovani literarni prilogi Prešernovo sliko in simpatičen članek o slavnostih povodom stoletrojtva našega velikega pesnika. V tem članku se med drugim povdarja, da so v zadnjih letih zadobile slavnosti v spomin zaslužnih slovanskih mož vseslovanski značaj, in da so slavnosti v spomin Palackega, Mickiewicza, Puškina, Čelakovskega in sedaj Prešerna dale povod izrazom vzajemnih slovanskih simpatij in kulturnega jedinstva.

— **Iz ljubosumnosti** je 51letna Ana Weiss, ki je ločena žena necega branjevca na Dunaju, — 26letnega kočijaža Fr. Ebrla, s katerim je imela že več let ljubavno zvezo, v torek zvalila v neki hotel, ter ga ondi ponoči nevarno obstrelila, a sama sebe ustrelila do smrti.

— **Italijanski orožnik — ropar.** Na čuden način je poskušal neki orožnik ropati davkarja Giacomo Giachinos v kraju Ivrea. Ob 2. uri zjutraj je potrkal na vrata pri omenjenem davkarju, in ko mu je istega sestra prišla odpirat, zahteval je, naj takoj pokliče svojega brata, ter ga pošlje v orožniško vojašnico radi jako važnih stvari. Dekle pa je hotelo najprvo samo pogledati, kaj važnega bi bilo tamkaj. Ko sta prišla v neko ulico, hotel jo je orožnik objeti, a ko se je branila, jej je z jednim mahljajem prerezal vrat skoro čez in čez,

da se je takoj zgrudila mrtva. Na to je zopet šel trkat na davkarjevo stanovanje ter zvalil tudi ženo, ki mu je prišla odpirat, da mu je sledila. A radi neke čudne temne slutnje se je vrnila ter poklicala svojega moža. Preje pa jo je karabinar zvito izprašal in izvedel od nje, da njen mož nosi ves denar seboj, in da je tudi sedaj v posesti od 1500 lir. Ko se je torej davkar odpravil ž njim na pot v vojašnico, zgrabil ga je orožnik v neki ulici, ter ga skušal podreti na tla. A davkar je bil močnejši, in ko je orožnik videl, da ga ne zmore, padel je pred njim na kolena ter ga zaklinjal, naj mu odpusti in naj ga ne ovadi. Ponudil mu je tudi svoje prijateljstvo in res sta se oba povrnila v davkarjevo stanovanje, kjer sta pila vino. Navdušeno sta trčila in orožnik je objel svojega novega prijatelja ter ga poljubil. . . isti trenotek pa se je tudi zasvetila britev v njegovi roki in predno se je davkar zavedel položaja, imel je na vratu veliko rano. Vendar pa je še mogel klicati na pomoč. Ko je orožnik videl, da mu je roparsko podjetje izpodletelo, je zbežal ter se v vojašnici ustrelil. Grozno mora res biti v deželi, kjer je orožnik ob jednom — ropar, katerega javen uradnik poljublja. In to je obljubljena dežela našim neodrešencem!

— **Zakon proti grdi konkurenci.** Minister trgovine Call je v poslednji seji poslanske zbornice v minuli seziji odgovarjal na interpelacijo poslanca Hinterhuberja in drugov z ozirom na izdaje zakona proti nepošteni trgovini in grdi konkurenci. Obljubil je, da bode tak zakon v kratkem zbornici predložen, ker si tudi on sam želi, da bi bilo v resnici prav kmalu kaj storjenega v ti stvari. Ve, da nepoštena konkurenca prav zelo škodi dobremu glasu trgovine. — Za sedaj samo konstatiramo, kaj je gospod minister trgovine odgovoril. Veseli nas sicer, da je baron Call saj — odgovoril, ker podobne reči za naše ministre prečesto ostajajo zelo, zelo brezpomembne. Gospodje ne vedo, da naša trgovina pada. In zato smo tudi napram njihovim odgovorom prav skeptični.

— **Papež o starosti.** Te dni je papež sprejel več avstrijskih aristokratov; jeden teh mu je čestital na tem, da je tako zdrav in tako mladostno izgleda. Papež je odgovoril: Človeško življenje je v božjih rokah; vendar pa mislim, da z zmernostjo in previdno rabo svojih moči lahko dosežemo visoko starost. V moji domačiji ni nič nenavadnega, da dosežejo posamičniki starost sto let.

— **Pred promocijo umrl.** Na Dunaju se je pripetil nastopni tragični slučaj: 24letni Emil Jahrmutha, sin centralnega knjigovodje Dreherjeve pivarne v Schwechatu, je umrl dan popred, ko je imel biti promoviran doktorjem medicine. Umrli je na vnetju možganske mreže, ki je bilo posledica prenapornega učenja.

— **Modern Centaver.** (Centavri so v grškem bajeslovju nestvori: na pol konji, na pol ljudje.) Medicinskim avtoritetam naravoslovnega muzeja v New-Orleans, kakor tudi profesorjem na „Medical College“ v Memphisu se je pred kratkim predstavil neki individij imenom James Burnes, ki ima poleg ostalih človeških udov bajé konjske noge in konjsko hrbitišče. Rojeno je bilo to čudno, na bajeslovne centavre spominjajoče bitje leta 1876. v Cramfordville v državi Arkanzas. Stariši so mu bili robustni. Mr. James Burnes ima baje izredne intelektualne zmožnosti ter se ve tudi v najboljši družbi vesti z eleganco Mr. Jamesa Burnesa „dvonarava“ dela sedaj preglavico le medicincem in krojačem, on pa se tolaži z bogastvom.

— **Nečloveška obrt.** V mestu Cherson na Ruskem so zalotili neko žensko imenom Marija Laruchin, ki je v zvezi s svojo hčerjo pomorila neverjetno mnogo malih nesrečnih otrok. Med istimi je bilo seveda največ nezakonskih otrok. Zlobnica je vršila to nezaslišano krvavo delo, kakor nekako obrt. Pod njeno streho so našli kakih 20 otroških trupel. Pokazalo se je, da so uboge male žrtve umirale vsled lakote ali pa nasilne smrti.

— Dvakrat na smrt obsojena je bila v Solnogradu 60letna prodajalka posode, Pavla Riegersberger, ki je hišno posestnico Marijo Schmitzbergen ubila s kladivom. Smrtni obsodbi je hotela uiti s simuliranjem blaznosti. Sponeslo pa se jej ni in porotniki so jo v drugič obsodili na smrt na vislicah.

— Dvoboj med gimnazijalci. V Schwäbisch Hall sta se dvojevala dva gimnazijalca, ki sta imela še le po 18 let, in sicer zato, ker je eden dal drugemu — zaušnico. Oni, ki je dobil zaušnico, je zahteval takoj na to „vitežkega zadoščenja“ in fanta sta se streljala na 15 korakov. Na tako daljavo ni bilo težko zadeti, in res je druga kroglja zadela v prsa po zaušnici razžaljenega dijaka. Sedaj leži v „Diaconisenhausu“ v Hallu in ima zadoščenje! Kroglje niso mogli še odstraniti.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 13. aprila 1900. Pšenica K 8 50 h, rž K 7.— h, ječmen K 7.— h, oves K 6.50 h, ajda K 9.— h, proso K 6.50 h, turščica K 6.90 h, leča K 12.— h, grah K —.— h, fižol K 10 50 h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Loterijske srečke

V Lincu dne 7. aprila t. l.: 43, 56, 57, 55, 76
 V Trstu dne 7. aprila t. l.: 60, 90, 29, 74, 86.
 V Pragi dne 11. aprila t. l.: 40, 65, 16, 28, 42

Vizitnice

priporoča

J. Blaznik-ova tiskarna v Ljubljani.

Razpošiljava sukna samo zasebnikom.

En odrezek	gld. 2.80 iz dobre	} pristne ovčje volne
3.10 m dolg za-	> 3.10 > >	
dostno za	> 4.80 > >	
1 moško obleko	> 7.50 > fine	
stane samo	> 8.70 > >	
	> 10.50 > finejše	
	> 12.40 > angleške	
	> 13.95 > grebenčeste	

En odrezek za črno salonsko obleko fl. 10.—

Blago za vrhnje sukne od 3 gld. 25 kr. meter in višje; loden v mičnih barvah 1 odrezek 6 gld. — 1 odrezek 9 gld. 95 kr. — peruvien in dosking, blago za državne in železniške uradnike in sodnijske talarje, najfinejše grebenčasto in ševjet blago, kakor blago za finančne in žandarmerijske uniforme itd., razpošilja po tovarniških cenah kot reelno in solidno dobro znana

sukno-tovarniška zaloga

Kiesel-Amhof v Brnu.

Vzorci pošlje zastoj in poštine prosto. Pošiljatve po vzorcih Pozor! P. n. občinstvo se opozori, da se blago veliko ceneje dobi, ako se naravnost od nas naroči, kakor pa pri kupcih. Tvrdba Kiesel-Amhof v Brnu razpošilja vsako blago po pravih tovarniških cenah brez prebitka katerega rabata. (10)

6

Preobleke. Popravila.

Najnižje cene.

L. Mikusch, tovarna dežnikov, Ljubljana, Mestni trg 15.

izdelovanje Skrbno Največji izbor.

➡ Samo 1 krono za 3 srečkanje. ➡

Predzadnji mesec.

Glavni dobitek

60.000 K, 15.000 K in 12.000 K.

v gotovini z 20% odpusta.

„Invalidendank“ srečke
à 1 krono.

I. srečkanje: 19. maja 1900.
 II. srečkanje: 7. julija 1900.
 III. srečkanje: 10. novembra 1900.

➡ Priporoča J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani. ➡